

Djani Marsan

Probudi Me

Probudi me na tren
i ako me umor svlada
jer, sutra tko zna gdje
vodi me put

A toliko te sad
zelim poljubiti
i barem ovu noc
zaustaviti sate

Probudi me na tren
i podjimo do zvijezda
da opija me sjaj
pogleda tvog

U tvojim ocima
da budim proljeca
i vrijeme plakanja
da bude iza nas

Probudi me na tren

Ta svjetla, te magle
te ceste bez kraja
i umorne vjedje
ta svitanja

Tunel moteli
i miris benzina
i losega vina
ta nadanja

Probud me
probudi me na tren

Ta svjetla, te magle
te ceste bez kraja
i umorne vjedje
ta svitanja

Probu me, probudi me
probudi me na tren